

DE CE PISICILE
N-AU COADĂ

Antologie de limericks

Volum coordonat de V. Leac

Redactor: Iulian Curuia
Tehnoredactor: Florin Paraschiv
DTP copertă: Alexandru Daș
Corector: Theodor Zamfir

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

De ce pisicile n-au coadă: antologie de limericks /

vol. coord. de Vasile Leac. – București: Art, 2017

ISBN 978-606-710-510-0

I. Leac, Vasile (coord.)

821.135.1

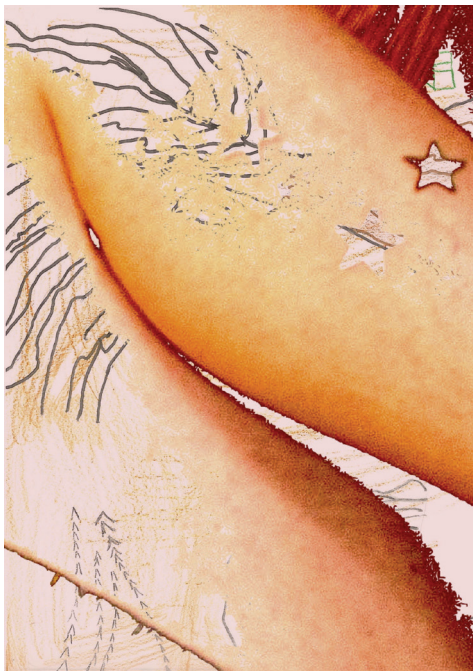
Notă

Ideea unei antologii de limericks în limba română s-a născut din oboseala pe care ți-o dă uneori poezia. Din această oboseală nu poți ieși decât printr-o joacă dezinteresată și absurdă, printr-un pariu pe care îl fac unii indivizi aflați într-o situație fără ieșire, conștienți fiind de la început că nimeni nu câștigă nimic. Selecția autorilor a fost făcută în spiritul limerick-ului. Lista inițială a fost una mult mai generoasă, numărând 18 jucători, dar unii au abandonat pe parcurs din motive psihologice sau tehnice. Pariul a fost să scriem fiecare 20 de limericks, să ne ilustrăm singuri textele, abuzând de toate posibilitățile pe care ți le oferă vizualul. Unii am reușit, alții au apelat la ajutoare. Ordinea autorilor s-a stabilit prin tragere la sorți în prezența editorului Laura Albulescu, a lui Dan Sociu și a mea. În final a ieșit acest parc de distracții pe care poți să-l porți în buzunar, poți să-l oferi cuiva drag sau unui scorțos lipsit de umor.

V. Leac

Cosmina Moroșan

Văd o raperiță Vatra-Fină
pe o câmpie digitală de serotonină,
unde-ancorează-un strașnic zmeu,
pe care-i scris ciudat „încă e greu“.
Bătrâna raperiță fină.

Unei mătuși decoratoare
îi place fix ce n-are.
C-un raton alb, câteva banane
i-am vindecat odată filmu – bosumflare –
Easyness, măi nebună supărare!

Aveam un prieten f cărunt
care colora penare așa crunt.
Uneori își ascundea arta
dar noi ceream alta și alta.
Și-a vopsit părul cu cremă de unt.

Era un Dj mega mofluz
care știa rondela ieșite din uz.
Recita aburcat pe platane
peste sunetele din burlane.
Așa a convins-o pe Penelope Cruz.

Iubita nimănui, o tipă Imitația,
simțea că nu-i mai merge grația.
Și când a coborât odată din attach
purta o rochie cu mesaje și maci.
Noi am zis: „Nu e alta ca Imitația!”

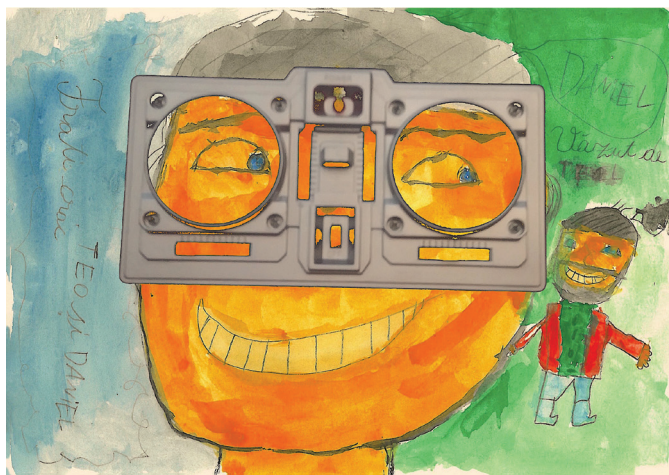
Asezonează mixerului o urzică
apoi adoarme cât cea mică
face din coli avioane
și aruncă în ele cu baloane.
Pe-ascuns, în ce se mai implică?

Rita – îmblânzitoare pe moment,
ne-a dat doar struguri în ferment.
Ea vrea să visăm chestii mobile –
rupte din lumea fetițelor senile.
Toți visăm doar bancnote de un cent.

Anyda, tripata ocrotitoare,
toată ziua prepara crutoane.
Până a inventat cu brevet,
o hrană pentru cei fără secret.
Anyda, zâna voastră amatoare.

O englezoaică veselă la piață
întinde jocuri pe plăci de faianță.
Din aburi intră subliminale:
tatuează-ți șuba, detestă sandale.
Așa m-am trezit în altă viață.

Compasu jucându-se la telefon
zice: „Întârzii, stau la șotron,
c-am inventat o nouă cășiță
unde îngrop nasturii de la bluziță.“
Viața mă vrea doar pe *on*.

Plăcintele alea m-au confuzat,
trebuia să i le dau unui băiat.
Le-am devorat sub un pin
cât lătram în telefon „vin, vin“.
Și azi mă caută băiatul înfometat.

Fixatorul de fotografii ne crispa,
arătam toți ca dușmanii la spa.
— Mirela, mi-i rău!
— Vino după mine-n hău.
Cred că voia să inventeze țeapa.

Mama luca cu eprubetele,
eu citeam SF cu fetele,
un om ne vopsea crizantemele
dedicându-ne toate culorile.
Era și Capote, pe toate fragmentele.

Iubeam un micuț din Islanda
ce purta o șapcă cu panda
rânjind de pe trotinetă
la-ntunecata marionetă.
De ce m-am mutat în Uganda?